ANUL XXII. Seria II — No. 683 — 8 pagini 5 LEI — C. — Marți 8 Septembrie 1942

BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAȚIUNEA SIBIIU

GAZETA SPORTURILOR

Birourile; Str. Inginer Anghel Saligny No. 2 București

Direcția și Ad-ția 3.26.60
Telefoane: Secretariat „ „ 5.91.86
Provincia „ „ 5.91.86
Tipografia . . . 3.26.60

Prim Redactor N. Papagheorghe

ABONAMENTE
1 an . . . . . Lei 1200
6 luni . . . . „ 600
Autorități, Instituții, cluburi: 3000 lei

Proprietari: S. A. GAZETA SPORTURILOR
Inscris Trib. Ilfov sub Nr. 282/938
Administrator Delegat: Al. Iliescu

In preajma celui de-al treilea an al revoluției românești

Expunerea D-lui prof. M. Antonescu,

vice președintele consiliului de miniștri

asupra celor doi ani de guvernare

M. S. REGELE MIHAI I

Români,

La capătul guvernării de doi ani a Mareșalului Antonescu, Guvernul Țării înfățișează opera Mareșalului și propria sa strădanie din tot acest popas sfâșitetor și sfânt al încercărilor, luptei și desrobirei noastre.

Istoria de mâine va judeca sbuciumul și împliniri le de azi. Istoria singură.

Infățișarea înfăptuirilor Guvernului nu tinteste deci să arate Țării nici judecăți prematare, nici înfăptuiri pe care numai Istoria le poate cântări.

Dar avem datoria să slujim pe Mareșalul Antonescu, înfățișând Românilor, simplu și credincios, strădania regimului său de doi ani.

Opera Mareșalului Antonescu nu este o simplă administrație.

Mareșalul Antonescu nu a guvernat în timp de pace și în împrejurări obișnuite.

Mareșalul Antonescu a luat la 6 Septembrie 1940 pe umerii lui de soldat, destinul unui Neam și al unui Stat, în clipa cea mai sfâșietoare a trăirei noastre.

Granițele ne erau prăbușite și valuri de Români alungați peste trupul Țării.

Sufletul Neamului era frământat și stins.

Statul era desorganizat.

Plăteam scump ani de întuneric.

La granițe ne pândeau primejdii de cotropire.

Ceeace trebuia să înfăptuiască Mareșalul din primul ceas era nu numai să salveze Statul, dar și să scoată din ruinile trecutului temelii de viață pentru siguranța și viitorul nostru de totdeauna.

I. Monarhia

Cel dintâi act al loviturii de Stat a Mareșalului a fost să redea Monarhiei prestigiul și sensul ei istoric.

Fiindcă Monarhia este și trebue să fie pentru Neamul nostru temelia unității noastre naționale și simbolul continuității noastre istorice.

Prin opera Mareșalului Antonescu, azi Monarhia este reașezată în misiunea ei istorică, în rolul său de simbol al aspirațiilor naționale, cumpănă a dreptății istorice și instrument al veșniciei noastre.

Azi, M. S. Regele Mihai I intră în al treilea an de domnie.

Cel dintâi an al domniei Lui a fost sfințit de lupta desrobitoare și de sângele ostașilor noștri cari au spălat fruntea Țării și treptele Tronului.

Lângă El străjuește datoria și tradițiile monarhice, M. S. Regina Mamă Elena, care își face din sufer ințele unei vieți încercate închinare credincioasă pentru rosturile de azi și de mâine ale Fiului Său.

Neamul nostru își pune toată nădejdea în misiunea Monarhiei, care trebue să-și continue înțeleptele tradiții zidite de Regele Carol I, dată cu Regatul însuși.

II. POLITICA EXTERNĂ A MAREȘALULUI. RĂZBOIUL DE APĂRARE ȘI DESROBIRE A PĂMÂNTURILOR ROMANEȘTI

Dacă Monarhia este fruntea de lumină a unui Neam pământul Țării este sufletul lui însuși.

La 6 Septembrie 1940, ostașul care luptase pentru zidirea drepturilor Neamului nostru, primea, în pieptul răspunderilor sale, cioburile însângerate ale pământurilor robite și desonorate.

Mareșalul Antonescu a jurat din primul ceas să redea Neamului drepturile și onoarea.

Și Mareșalul și-a ținut cuvântul.

In plin război european, singuri, neînțeleși și loviți, noi aveam datoria să ne scuturăm fruntea, să ne spălăm desonoarea și să ne recâștigăm drepturile.

La granița noastră din Răsărit pândea însă cotropitoare domnia întunericului.

Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice, călcând dreptul ginților, libera voință a Poporului Moldovenesc ca și obligațiunile convenționale, cotropise Basarabia, Bucovina și regiunea Herța a Moldovei noastre.

30 de divizii de infanterie, 8 divizii de cavalerie și 14 brigăzi motorizate, însumând 800.000 oameni, apăsau frontiera noastră din Răsărit, pregătind agresiunea asupra Europei pe trupul nostru.

In toamna anului 1940, au ocupat brutal patru ostroave pe Dunăre; frontiera ne era zilnic atacată și vasele fluviale sovietice încercau să pătrundă cu forța în apele românești, după ce guvernul sovietic ceruse formal controlul traficului Dunării noastre maritime.

In aceste ceasuri de primejdie, Mareșalul Antonescu a rezemat pământul și onoarea noastră pe singura putere militară care sta de veghe în Europa, pe Axă, singura forță politică ce se opusese și se mai putea opune bolșevismului, și pe forța Marei Armate Germane.

Aderarea României la Pactul Tripartit, la 28 Noembrie 1940, urmată de înțelegera deplină și caldă între Marele Conducător al Germaniei Adolf Hitler, Ducele Mussolini și Mareșalul nostru, consolidată prin viztele de la Berlin și Roma, au înlesnit Armatei Marelui Reich German să fie chezășia pământurilor și existenței noastre.

La 22 Iunie 1941, Mareșalul Antonescu a unit spiritul realist al politicei sale externe cu voința de luptă a bravei noastre Armate, folosind cel dintâi prilej care ni se deschidea pentru a ne apăra și a ne recâștiga pământurile Moldovei cotropite.

Patru milioane de locuitori, Românii noștri din Răsărit, așteptau ceasul desrobirii.

Trebuia să li-l dăm.

Războiul nostru, politica noastră externă nu sunt acte de agresiune și de imperialism, ci de conservare națională și de apărare a instituțiilor noastre.

Politica noastră externă este politica pământului și unității noastre.

Iar războiul nostru este o luptă națională care respectă legea strămoșească și împlinește, prin generația de azi, tradiția lui Ștefan cel Mare și a lui Mihai Viteazul, datoria noastră de popor de margine, care am apărat în Carpați și la Dunăre, latinitatea noastră, civilizația Europei, familia și proprietatea.

Mareșalul Antonescu și-a făcut astfel datoria de ostaș și de român, ordonând trupelor la 22 Iunie 1941 să treacă Prutul.

Umăr la umăr cu bravele armate germane, noi am luptat pentru drepturile noastre; și urmând legile de onoare ale războiului și istoria trecutului nostru de jertfe, continuăm acest război.

La 26 Noembrie 1941, Guvernul Român a aderat la pactul anticomunist în Congresul dela Berlin, pre

D. PROF. MIHAI ANTONESCU
vice-președintele consiliului de miniștri

zidat de d-l von Ribbentrop.

Ne-am legat astfel nu numai prin sânge, dar și prin credința noastră, de frontul european împotriva comunisumului.

Era datoria noastră.

Dacă Rusia sovietică ar fi putut, cu forța ei militară, pregătită în spatele firmelor pacifiste, să devină stăpâna Europei, continuându-și agresiunea începută pe trupul nostru, pe trupul Finlandei și al Țărilor Baltice, în 1939—1940, latinitatea noastră, ființa și civilizația noastră ar fi fost distruse și pentru Europa ar fi început o epocă mai întunecată decât aceia a Evului Mediu.

Războiul acesta a fost o regăsire pentru noi înșine și este o afirmare națională în afară.

El a arătat, prin vitejia ostașilor noștri, că popasul întunecat din 1940 Neamul Rmânesc nu-l merita și că noi nu suntem făcuți să fim nici robi, nici să ne trădăm strămoșii.

Urmând aceiași politică externă, noi am înjghebat cu Germania Führer-ului Adolf Hitler și cu Imperiul Italian al Regelui Împărat și al Ducelui Fascismului, o colaborare de muncă și de organizare, pentru a putea continua revoluția națională a Mareșalului Antonescu.

Colaborarea politică s'a desfășurat și pe plan economic.

Acordul din 4 Decembrie 1940 cu Germania a organizat credite de miliarde, pe care le-am sporit ulterior, izbutind astfel nu numai să continuăm înarmarea Armatei noastre, dar și să putem da producției mijloace de viață, cu toate greutățile războiului.

Am comandat în Germania materii prime, mașini și unelte agricole de peste 20 miliarde lei, care ne-au ajutat să ne sprijinim producția agricolă și industrială.

Astfel, schimburile noastre internaționale cu Germania și Italiia, au ocupat majortatea operațiilor noastre de export și import.

Politica economică a continuat legăturile comerciale în afară de Germania și Italia, cu Elveția, Turcia, Franța, Danemarca, Portugalia, Finlanda, Suedia, Bulgaria, Croația și Slovacia, cu care am încheiat convenționi sau acorduri economice.

In afară de politica legată de puterile Axei, România și-a desvoltat legături cu toate țările latine și a înjghebat raporturi culturale cu Slovacia și Croația.

Suntem legați de brava Finlandă prin primejdia, suferința și lupta comună din răsărit și vom păstra aceste legături, care sunt o comunitate de destin, alături de marea forță germanică, împotrva comunismului slav.

Deasemenea, cu Bulgaria, Regatul înțeleptului Rege Boris, România pășește la valorificarea vecinătății pe care au așezat-o veacurile și Dunărea n'o poate despărți.

Aceasta a fost și este politica noastră externă.

Ea a fost întemeiată de Mareșalul Antonescu, mai ales prin fapta Armatei noastre, care ne-a apărat pământul și viitorul drepturilor.

Sunt sigur că toți Românii simt și înțeleg că Mareșalul Antonescu nu poate să trădeze drepturile acestui Neam și că fapta lui mare, ca și strădania zilnică a Ministrului Afacerilor Străine al Regatului slujesc credincios datoria noastră de a apăra soarta Românilor de pretutindeni și credințele unui Neam care și-ar trăda istoria dacă ar face altfel.

> Cel dintâi act al loviturii de Stat a Mareșalului a fost să redea Monarhiei prestigiul și sensul ei istoric. Fiindcă Monarhia este și trebue să fie pentru Neamul nostru temelia unității noastre naționale și simbolul continuității noastre istorice.

III ROMANIZAREA

La acestea mai trebuesc adăugate circa 500.000 ha. și 193 bunuri industriale ale repatriaților.

Pentru administrarea acestor bunuri s'a înființat prin legea dela 3 Mai 1941, Centrul Național de Românizare.

Până la atribuirea definitivă a proprietății acestor bunuri, ele au fost valorificate prin arendări și închirieri. Punerea lor în folosință în acest mod este o primă parte de românizare, întrucât arendările și închirierile se fac numai la Românii etnici.

Bunurile arendate și închiriate de C. N. R. din exproprierea evreilor au adus un venit anual de lei 2.016.482.959.

IV. Revoluția Națională a Mareșalului Antonescu.

Pentru a asigura viitorul Neamului, acțiunea Mareșalului Antonescu nu s'a desfășurat numai pe plan internațional, prin lupta desrobitoare a Armatei și prin reforme de structură, dar și prin judecata moralizatoare a trecutului și prin așezarea sănătoasă a guvernării și a administrației.

Pentru a stinge amintirile trecutului, Mareșalul Antonescu a instituit judecata moralizatoare, care să redea Țării încredere și Statului bunuri și averi pierdute.

Revizuirea și anularea contractelor oneroase, cercetarea unor acte de desonoare din viața publică și cercetarea unor răspunderi trecute, au adus Statului repararea unor prejudicii suferite, iar societății românești încrederea

Comisiuni de anchetă, compuse din înalți magistrați, și o comisie de judecată, formată din cei mai înalți magistrați ai Țării. Prim Președintele și Președinții Curții de Casație, au făcut ca această acțiune de moralizare a trecutului și de reparare a prejudiciilor Statului să se îndeplinească măsurat și liniștit, fără turburări nefolositoare.

S'a constatat de către Comisia portofoliului de efecte un prejudiciu de 1.383.475.285 lei, pentru care Statul are hotăriri definitive de 650.867.671 lei.

De Comisia pentru controlul averilor, prin hotăriri definitive, 78.633.298 lei;

De Comisia pentru prospecțiunile miniere, 157.000.000 lei;

Prin decizia din 26 Noembrie 1941 a Colegiului Președințial, asupra gestiunii Secretariatului Palatului, s'au readus în patrimoniul Statului bunuri în valoare de 679.614.000 lei și s'a pronunțat o condemnațiune, în favoarea Statului, de 194.613.773 lei.

Guvernul va prezenta la vreme și atunci când toate lucrările comisiunilor vor fi încheiate, darea de seamă a acestei activități.

In sfârșit, prin unele donațiuni și acte de readucere în patrimoniul Statului a unor bunuri industriale, au fost și sunt în curs de a se aduce Statului mai mult de 3 miliarde lei.

MAREȘALUL CONDUCATOR

> Mareșalul Antonescu a jurat din primul ceas să redea Neamului drepturile și onoarea.
> Și Mareșalul și-a ținut cuvântul.

V. ARMATA

Armata este aceea care a dat Neamului nostru sub regimul Mareșalului Antonescu cea mai mare contribuție națională.

Ei îi datorăm ordinea, desrobirea și onoarea noastră.

Din primele ceasuri, Conducătorul și-a închinat acțiunea lui reorganizării Armatei, înzestrării cu mijloace moderne de luptă, reorganizării producției de armament, echipamentului și aprovizionării.

Pentru a-și împlini rostul său istoric, Armata a fost sprijinită cu toate mijloacele de care a dispus Statul.

Comenzile de material au atins în ultimii doi ani 130 miliarde lei, reprezentând 70 la sută din totalul comenzilor de înzestrare a Armatei, dintre anii 1928—1940; deci, în doi ani s'au comandat materiale mai mult decât dublul comenzilor din cei 12 ani precedenți.

Pentru instrucția Armatei s'au înființat centre de instrucție pentru toate armele.

Au fost reorganizate școlile de ofițeri activi.

Au fost trimiși ofițeri la stagiu în armata germană și s'au trimis în Germania tineri pentru a urma școlile de ofițeri activi.

Liceele militare au fost reorganizate.

Armata a fost echipată.

Statul a cheltuit pentru invalizi, orfani și văduve de războiu suma de 154.205.588 lei.

S'au plătit ajutoare militare pentru familiile mobilizaților, începând dela 1 Februarie 1941, în valoare de 5.218.589.837 lei.

Pentru spitale militare, răniți, etc. s'a dat suma de 402.553.448 lei.

S'au făcut investiții de 768 milioane 584.000 lei și plăți de rechizitii în valoare de 186.352.000 lei.

Pensiile militare și ajutoarele plătite dela 1 Aprilie 1942, s'au ridicat la suma de 965.850.000 lei, pe lângă ajutoarele date ofițerilor și subofițerilor la care a contribuit Casa Oștirii cu suma de 1.327.556.530 lei.

S'au creiat dispensare de garnizoane.

S'a mărit atelierul de confecțiune al Armatei.

S'a mărit alocația de hrană a militarilor și s'au acordat alocații de hrană funcționarilor civili ai armatei.

Două căminuri noui pentru o-

(Continuarea în pag. 6-a)